

[Blilgrav-Nielsen]

samfund, for der er ingen basis for at føre den diskussion på det niveau.

Der er derimod basis for at drøfte, hvordan vi skal videreudvikle det socialliberale samfund, som det danske samfund er. Vi Radikale synes, at der er meget at udvikle endnu. Vi er derfor glade for den måde, som åbningstalen drøfter dette med videreførelsen af vort fælles samfund på, og vi mener, at de emner, der er sat op i åbningsredegørelsen om at forny vort samfund, er helt rigtige.

Jeg synes i det hele taget, at det, i betragtning af at regeringen har siddet i 8 måneder, egentlig er et fantastisk flot resultat, som statsministeren i åbningstalen har kunnet fremvise. Enhver kan huske – det er fordelen ved, at det kun er 8 måneder siden, at regeringen blev etableret – hvad der blev sagt, da vi havde debatten om åbningsredegørelsen. Oppositionen dengang spåede, at alle disse gode ideer om skattereform og arbejdsmarkedsreform og indsatsen over for de ledige – nyaktivering, bedre uddannelser – kunne man nok ikke blive enige om – i hvert fald ikke en skattereform. Nu er den gennemført, og det er en skattereform, som for 90 pct.s vedkommende svarer til det, som den tidligere regering adskillige gange forsøgte at komme igennem med, og som i høj grad er et svar på den aktivitetsfremme, som ikke mindst hr. Engell har efterlyst i dag.

Derfor er vi selvfølgelig fuld af forundring over, at dette skulle forkastes af oppositionen, og vi kan godt forstå, at der langt ud i borgerlige aviser har været en efterlysning af en mere aktiv deltagelse fra De Konservative og Venstre i den nye politik.

Vi har så i dag lyttet meget spændt til, om der skulle være nye bud. Specielt har vi interesseret os her i sommerens løb for, hvad Vens- tres bud ville være. Der var intet nyt under solen. Der var kun kritik af det, der er foreslået, uanset, som jeg før sagde, at det meget langt hen ad vejen svarer til, hvad de to partier tidligere har præsenteret som væsentlige opgaver.

Jeg må derfor takke statsministeren og regeringen for en god åbningsredegørelse. Det er vist den 25., jeg har hørt, og jeg mener – selv om det jo er den sidste og nemmeste at huske – at det var den bedste. Det var ærlig mands gode tale. Det er jo ikke dårligt at kunne sige det i en tid, hvor der sådan lines op på sidelinien med nye kandidater til den høje post i samfun-

det. Det var ærlig mands gode tale. Den skal nok stå distancen. Talen var god både i det, der er dens fortid, nemlig de første otte måneder, og i det, der er det fremtidige udblik i talen.

Jeg vil gerne runde af med det, som jeg her giver benævnelsen: fortiden – de første otte måneder. Det var egentlig fantastisk, at dette regeringsgrundlag med de krævende opgaver såsom skattereform, arbejdsmarkedsreform og alt det øvrige kunne gennemføres i en tid, hvor en helt ny regering med nye ministre skulle overtage opgaven at være formand for EF, samtidig med at man skulle sikre, at Danmark kom godt igennem folkeafstemningen den 18. maj. Det er egentlig fantastisk, at det er gået så godt. Jeg synes, der er grund til endnu en gang at kippe med flaget for det forløb, vi har set, på baggrund af – og det har vi været inde på tidligere, så det skal jeg ikke komme tilbage til – de store problemer, der forelå, da regeringen tog over, netop på EF-området.

Det, der er fremtiden, og som vi nu skal koncentrere os om, er naturligvis at få de reformer, der er sat i søen, til at virke. Det er at få fat i en række af de udestående problemer, vi har i vort samfund, og det er dem, som vi kalder de udstødte, det er dem, som har det svært i de systemer, vi nu har bygget op. Vi er nødt til hele tiden at forny disse systemer. Der er en handlingsplan på vej om disse sindslidende og de ensomme, og der er taget initiativer til, at ventelisterne til sygehusene bliver reduceret, og der tages initiativ til, at de ældre får bedre muligheder for at afgøre, om de er i stand til at forblive i eget hjem, eller om de har brug for plejehjem. Endelig er der nu også taget nye initiativer til at styrke indsatsen i forbindelse med børnepasningen, og det skal naturligvis være et fleksibelt system, man taler om; det siger statsministeren også i sin redegørelse.

Alle disse ting er nødvendige. Det er et ken- detegn for et veludviklet socialliberalt samfund, at det interesserer sig for og gør noget for de mennesker, der ikke er i stand til selv at sikre sig mod sygdom og den slags ting. Det skal ikke være sådan, at man er henvist til andres godgørelse – den kan være udmærket som supplement – og det skal ikke være sådan, at man er henvist til privat forsikring. Hvem ville i dag, hvis vi bare går en smule ned i indkomst- klasserne, være i stand til fuldt at forsikre sig f.eks. mod sygdom?